

CON RẮN LÀ GIỐNG QUỶ-QUYẾT!

NIỀM-TIN

Con rắn đã đương-nhiên chiếm một ngôi-vị trong mười hai con giáp của lịch tử-vi âm-lịch. Mặc dầu rắn là một động-vật có rất nhiều thành-tích bất-hảo đối với đời sống con người nói riêng, và lịch-sử của cả nhân-loại nói chung. Rắn bao giờ cũng đóng nhiều vai-trò vô ơn bạc nghĩa, gian-dối, xảo-trá, độc-ác và rất là nguy-hiểm cho loài người trải qua mọi thời-đại.

 Lời của Đức Chúa Trời đã phán-dạy về bản-chất cố-hữu của con rắn trong Thánh-Kinh Cựu Ước: "Trong tất cả các loài thú rừng mà Đức Chúa Trời đã tạo nên, *con rắn là giống quỷ-quyết hơn hết*" (Sáng-thế-ký 3:1a). Theo sự định nghĩa của Đại tự điển Việt-Nam về từ quỷ-quyết: "*Xảo-trá, thâm-hiểm; âm-mưu quỷ-quyết*". Trong Hán Việt, chữ Ty có nhiều ý-nghĩa khác nhau, nhưng tuyệt-nhiên không có ý-nghĩa nào có liên-hệ đến rắn cả. Những ý-nghĩa thường dùng trong Hán Việt: "*Ty là tránh xa, lánh đi - ty-nạn; Ty là ganh-ghét, nghi-ngờ, ty là tác-nghẽn...*" Phải chăng đâu không có ý-nghĩa nào về rắn trong văn-học Hán Việt, song ý-nghĩa của chữ ty cảnh-giác con người phải tránh xa bản-chất của con vật vốn đã gây nên sự nghi-ngờ và tác-nghẽn cuộc đời làm người vì đã sa-ngã vấp-phạm và hư mất chẳng?

 Cái quỷ-quyết thâm-hiểm của con rắn khi tiếp-xúc với bà Eva - Tổ-mẫu của nhân-loại có tác-dụng như thế nào? Rắn nói với người nữ: "*Có phải Đức Chúa Trời cấm bà không được phép ăn bất cứ thứ cây nào trong vườn không?*" Cái âm-mưu xảo-quyết của con rắn lần đầu tiên tiếp-cận với Eva là đưa ra một nghi-vấn vừa thật vừa giả-dối. Sự thật mà nó nêu lên để Eva tin-tưởng, rồi sau đó lồng cái dối-trá vào để khiêu-kích Eva phải lên tiếng xác-nhận. Người nữ đáp cùng rắn: "*Chúng tôi được ăn các trái cây trong vườn, nhưng về trái của cây trồng ở giữa vườn, Đức Chúa Trời đã phán: Các con không được ăn trái cây đó, cũng không được động đến nữa, kéo các con sẽ chết!*" Sự lên tiếng xác-thực của Eva hoàn-toàn ngay thật đúng với lệnh truyền của Chúa. Điều này chứng-tỏ rằng, bản-chất của con người

được Chúa dựng nên hoàn-toàn ngay thật, trong-trắng và thơ-ngây không một chút vườn bện, có sao nói vậy. Trái lại con rắn mừng thầm vì quỷ-kế của nó đã được thành-công trong cái chiêu-bài khiến bà Eva nhập cuộc đối-thoại. Và bây giờ rắn tung ra mạng lưới xảo-trá quỷ-quyết của nó để tấn-công Eva. Rắn bảo người nữ: "*Chắc chắn không chết đâu! Vì Đức Chúa Trời biết ngày nào đó hai người ăn trái cây ấy mắt sẽ mở ra, hai người sẽ trở nên giống như Đức Chúa Trời, biết điều thiện, ác.*" Trước hết, rắn gieo vào lòng của Eva sự nghi-ngờ về Đức Chúa Trời. Vì Ngài đã nghiêm-chỉnh truyền-dạy, "*Vì ngày nào con ăn trái đó chắc chắn con sẽ chết*" Trong khi đó con rắn đã quả-quyết "*Hai người sẽ chẳng chết đâu.*" Sự nghi-ngờ là một cạm-bẫy lợi-hại nhất mà con rắn đã áp-dụng để lung-lạc sự tin-tưởng của con người đối với tình-yêu và sự tương-quan với Đức Chúa Trời. Con rắn cố tình làm cho Chúa và con người bị ly-gián và cách biệt nhau. P.Syras có lần đã xác-định rằng: "*Đối với người đáng quý, đáng mến, đáng phục và đáng tôn, mà đem lòng nghi-ngờ là một sự sỉ-máng âm-thâm tai hại nhất trên đời.*"

Sau khi Eva lâm vào "*tiếng sét*" nghi-ngờ, tâm-hồn của Eva hoang-mang, chói-với, vội nghĩ rằng Đức Chúa Trời không mấy gì tốt, thì con rắn bồi thêm chiêu-bài vừa công kích Đức Chúa Trời vừa khêu-gợi khát-vọng của Eva: "*Hể ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời...*" Con rắn gieo vào lòng Eva sự khát-vọng. Đây là lần đầu tiên tổ-tông loài người bị đầu-độc sự không thỏa-lòng về danh-dự và địa-vị làm người, làm con dân Chúa và an-hưởng mọi ơn lành mà Đức Chúa Trời đã an-bài. Vì Ma-quỷ đã vạch ra sự khác-biệt địa-vị giữa Đức Chúa Trời và con người; đồng thời khiêu-kích Eva đạt đến khát-vọng mù-quáng đó. "*Người nữ thấy trái cây vừa ăn ngon vừa đẹp mắt, lại quý vì mở-mang trí-khôn, liền hái và ăn rồi trao cho chồng đang ở đó; chồng cũng ăn nữa.*" Và hậu-quả quá phũ-phàng là gì? "*Mắt cả hai người đều mở ra và nhận biết mình đang trần-trường. Họ kết lá vả làm khố che thân!*" (Xem tiếp trang 2)